

“IK BEN GEEN KINDJE, IK BEN EEN GROTE JONGEN”

Max Dreezen's tweede solotentoonstelling in De Wael 15, *“Ik ben geen kindje, ik ben een grote jongen”*, is een intiem en veelzijdig portret van zijn liefde voor het leven en de kunst. De titel, ontleend aan een uitspraak van zijn petekind, legt de kern van zijn benadering bloot: het belang van verwondering, maar met een volwassen bewustzijn.

Liefde is het fundament van Dreezen's werk. Hij schildert wat hem dierbaar is: zijn familie, zijn petekind, de kunstgeschiedenis, het lesgeven en de dagelijkse momenten of objecten die zijn wereld vormgeven. Herinneringen en subtiele symboliek lopen als een rode draad door zijn schilderijen, die een zachte, tedere blik op het leven tonen.

Dreezen gebruikt klassieke composities en iconografie als ankerpunten, maar vertaalt ze naar zijn eigen context. Tegelijkertijd houdt hij een kritische blik op de kunstwereld. Hij onderzoekt hoe kunst vandaag wordt beleefd en hoe interactieve toevoegingen de aandacht kunnen verschuiven van de inhoud naar de verpakking.

Kleur is daarbij een krachtig element. Dreezen gebruikt intense kleuren die niet alleen de speelsheid van zijn werk benadrukken, maar ook een reflectie vormen op de consumptie van kunst. De felle kleuren verleiden het oog, maar dragen een kritische ondertoon: hoe beïnvloeden deze visuele prikkels onze blik? Verrijken ze de kunstervaring, of verarmen ze juist haar diepgang?

Met persoonlijke verhalen en subtiele reflecties weet Dreezen een balans te vinden tussen intimiteit en scherpte. Zijn schilderijen zijn een uitnodiging om langer te kijken en om stil te staan bij wat ons echt raakt.

Tekst: Emily Van Driessen

“I AM NOT A CHILD, I AM A BIG BOY”

Max Dreezen's second solo exhibition in De Wael 15, “I am not a child, I am a big boy”, is an intimate and multifaceted portrait of his love for life and art. The title, taken from a statement by his godchild, reveals the core of his approach: the importance of wonder, but with a mature awareness.

Love is the foundation of Dreezen's work. He paints what is dear to him: his family, his godchild, art history, teaching and the daily moments or objects that shape his world. Memories and subtle symbolism run like a common thread through his paintings, which show a soft, tender look at life.

Dreezen uses classical compositions and iconography as anchors but translates them to his own context. At the same time, he maintains a critical view of the art world. He investigates how art is experienced today and how interactive additions can shift the focus from the content to the packaging.

Colour is a powerful element in this. Dreezen uses intense colours that not only emphasise the playfulness of his work, but also reflect on the consumption of art. The bright colours seduce the eye, but carry a critical undertone: how do these visual stimuli influence our view? Do they enrich the art experience, or do they impoverish its depth?

With personal stories and subtle reflections, Dreezen manages to find a balance between intimacy and sharpness. His paintings are an invitation to look longer and to reflect on what really moves us.

Text: Emily Van Driessen